

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, în cauza penală în privința lui,

Vartic Radu xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxx, com. xxxx, str. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.11.2014 – 14.06.2019;

instanța de apel: 11.12.2019 – 19.05.2020;

instanța de recurs: 17.07.2020 – 02.12.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iunie 2019, Vartic Radu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție de 5 ani de tragere la răspundere penală.

S-a admis parțial acțiunea civilă depusă de Nina Cojocari împotriva lui Vartic Radu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

S-a încasat de la Vartic Radu Vladimir în beneficiul părții vătămate Cojocari Nina suma de 2 100 (două mii o sută) Euro, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii cu titlu de compensație materială a prejudiciului material cauzat prin infracțiunea de escrocherie precum și a sumei de 20 000 (douăzeci mii) lei cu titlu de compensație materială a prejudiciului moral cauzat prin infracțiunea de escrocherie.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, inculpatul Radu Vartic în perioada cuprinsă între lunile august –septembrie 2012, aflându-se pe str. Xxxx, xxx, or. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul efectuării lucrărilor de reparație în casa de locuit amplasată pe adresa sus indicată, a însușit prin mai multe tranșe de la Nina Cojocari suma de 2 100 Euro sau echivalentul a 32 347, 35 lei, după care neonorându-și obligațiile asumate, a părăsit locul infracțiunii,

pricinuindu-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în suma indicată.

Astfel, prin acțiunile intenționate Radu Vartic, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal (în vigoare din 17.08.18 în baza modificărilor prin LP 179 din 17.08.18 MO309-320 din 17.08.18 art. 498) după semnele: dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile.

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Alexei Croitor, în numele inculpatului Radu Vartic, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 14.06.2019 cu adoptarea deciziei de achitare a inculpatului din motiv că, în acțiunile acestuia lipsesc elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.*

3.1 *În argumentarea apelului declarat, avocatul Alexei Croitor, în numele inculpatului Radu Vartic, a invocat următoarele:*

- este în prezența unui raport juridic civil, ceea ce se atestă prin recipisele întocmite de inculpat, în baza la care s-a obligat să execute lucrările de reparație. Prin declarațiile martorilor (Caraman Victor) s-a confirmat că inculpatul a efectuat lucrările de reparație la casa de locuit a părții vătămate de pe str. Xxxx xxx ap.xxx, mun. Chișinău.

- imposibilitatea îndeplinirii deplină a obligațiilor contractuale se explică prin faptul că, partea vătămată s-a refuzat de la serviciile inculpatului, deoarece a găsit alți lucrători;

- potrivit pct.8 al Hotărârii plenului CSJ din 6 iulie 1992, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament (de exemplu, primirea unui bun în credit care trebuie plătit în rate) poate fi încadrată drept escrocherie numai în cazul în care infractorul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat;

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal din motivul lipsei laturii subiective - intenției inculpatului de a însuși plata fără efectuarea lucrărilor contractate, or, în cazul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.;

- temeiul aplicării răspunderii potrivit alin. (1) art. 190 Cod penal apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile.

Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale;

- fapta inculpatului nu întrunește componenta infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal deoarece: obiect material al escrocheriei îl pot constitui bunurile, precum și drepturile asupra acestora, dobândite în mod ilicit. Drepturile dobândite ilicit asupra bunurilor vor constitui obiect material al escrocheriei, dacă ele asigură în continuare posibilitatea de a deține, a folosi și a dispune de obiectul escrocheriei (bunul);

- primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Susține că, nici inițial, nici pe parcurs inculpatul n-a urmărit astfel de scop;

- conform hotărârii Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004, alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc;

- este inadmisibilă criminalizarea faptelor persoanei, care constituie relații civile. Condamnarea inculpatului încalcă prevederile art. 1 al Protocolului 4 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950, ratificată prin Hotărârea Parlamentului RM nr.1298- XIII din 24.07.97, care prevede că, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală. Conform art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, nimeni nu poate fi întemnițat pentru singurul motiv ca nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020 a fost respins apelul avocatului Alexei Croitor, în interesele inculpatului Vartic Radu și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iunie 2019.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Radu Vartic a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (în vigoare din 17.08.18 în baza modificărilor prin LP 179 din 17.08.18 MO309-320 din 17.08.18 art. 498) după

semnele: dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile.

Instanța de apel a notat că, vinovăția inculpatului Vartic Radu, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, se dovedește prin probele administrate legal în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a constatat că, prin acțiunile sale, inculpatul Vartic Radu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal și în acest sens, se demonstrează cu certitudine componența de infracțiune, pe semnele: dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile.

Totodată, instanța de apel a făcut o descriere amănunțită a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal (*obiectul juridic special, obiectul juridic special, obiectul material, latura obiectivă, latura subiectivă*), și lea raportat la speța dedusă judecății.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Vartic Radu, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul efectuării lucrărilor de reparație în casa de locuit amplasată pe adresa sus indicată, a însușit prin mai multe tranșe de la Nina Cojocari suma de 2 100 Euro sau echivalentul a 32 347, 35 lei, după care neonorându-și obligațiile asumate, a părăsit locul infracțiunii, pricinuindu-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile apărării care a susținut că, părțile sunt în prezența unui raport juridic civil, ceea ce se atestă prin recipisele întocmite de inculpat, în baza la care s-a obligat să execute lucrările de reparație, or, pe parcursul examinării prezentei cauze s-a stabilit cu certitudine faptul însușirii mijloacelor financiare de la partea vătămată Nina Cojocari, ceea ce se confirmă și prin declarațiile martorului Alexandru Moscalu care a declarat că, Nina Cojocari îi este soră. Cu aproximativ 3 ani în urmă sora Cojocari Nina a început a face construcții la o anexă a unui apartament în Chișinău pe str. Xxxx și urmau a fi făcute lucrări în interior. Venind de la Moscova, l-a telefonat sora și i-a spus că s-a înțeles cu niște lucrători care vor face reparație în anexa sus menționată. Peste 2 săptămâni a sunat și i-a spus să vină la Chișinău și a întrebat dacă are ceva bani și ia spus că la unul din oamenii care lucrează la ea a decedat o rudă și el are nevoie de 300 Euro, bani pe care el i-a dat. Cei 300 Euro, el i-a dat inculpatului la școala unde lucra sora. Când a fost la construcție, a văzut că nimic nu era făcut și că nimeni nu lucrează, iar peste o perioadă când a fost, la fel nimic nu era. Pe inculpat nu l-a mai văzut. Cu sora comunică, iar construcția a făcut-o începând din luna octombrie și tot el a finisat-o.

Instanța de apel a respins și afirmațiile apărării precum că, potrivit declarațiilor martorului (Caraman Victor) s-a confirmat faptul că, inculpatul a

efectuat lucrările de reparație la casa de locuit a părții vătămate de pe str. Xxxx 6/2 ap.22, mun. Chișinău, or, potrivit declarațiilor martorului Victor Caraman, acesta a declarat că, îl cunoaște pe Vartic Radu, dumnealui trăiește cu o nepoată de a sa, a locuit cu el pe o stradă. Lucra lăcătuș și Vartic Radu i-a spus că are de tras apă într-un apartament. Pe doamna Nina nu o cunoaște. Cu Vartic Radu a mers doar o singură dată la lucru, pe ce adresă nu tine minte. A efectuat lucrări legate de apa rece și caldă. Apartamentul era la Botanica, exact nu țin minte unde. Acolo erau mai multe persoane și majoritatea din Bubuieci, vizual cunoaște aceste persoane, dar familiile nu le cunoaște. Era o persoană care a făcut găurile și el a instalat „troinice”. Erau aproximativ șase persoane. Acolo a mers după orele amiezii. Nu cunoaște în ce an și în ce lună a mers acolo. Era sfârșitul verei când a mers acolo. Pentru lucru, Vartic Radu i-a achitat 200 lei. Vartic Radu nu se ocupa cu căldura, de asta l-a chemat pe el. În apartament era un bărbat care a spus că este stăpânul apartamentului. Nu cunoaște sigur la cine a făcut lucrările. Vartic Radu a mințit și alte persoane de bani, nu numai pe el. Bărbatul care era în casă era de vârsta sa (a martorului) sau chiar mai mare. Anexa era numai cu un etaj. Apa el a tras-o la etajul unu. Nu ține minte dacă mai erau construite careva anexe. În această anexă trebuia să fie bucătărie, wc, și o cameră. El apa a tras-o de la bucătărie, de la cazan.

Prin urmare acest martor nu a relatat faptul că, inculpatul a făcut careva lucrări de reparație anume la domiciliul părții vătămate Nina Cojocari, or, acest martor pe partea vătămată nu a văzut-o, nu a cunoscut-o, iar ca stăpân a apartamentului s-a prezentat un bărbat.

Tot din declarațiile acestui martor, instanța de apel reține că, inculpatul Vartic Radu a mințit mai multe persoane, inclusiv și pe el Caraman Victor.

Instanța de apel a notat că, inculpatul Vartic Radu, a recurs la înșelăciunea activă, și anume sub modalitatea înșelăciunii cu privire la anumite acțiuni și promisiuni. Or, inculpatul Vartic Radu, a avut posibilitatea reală să restituie părții vătămate sumele de bani primite și anume ținând cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în anul 2002, până la moment nefiind restituite sumele împrumutate, însă de fapt mijloacele financiare primite le-a reținut pentru sine, realizându-se latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie prin acțiunile de dobândire ilicită a bunurilor sub formă de înșelăciune, cauzând un prejudiciu efectiv părții vătămate, fiind prezentă legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și prejudiciu cauzat.

Instanța de apel a notat că, inculpatul Vartic Radu a creat impresie artificială părții vătămate Nina Cojocari, cu referire la pretinderea și primirea banilor pentru procurarea materialelor de construcții și efectuarea lucrărilor de construcție, acesta din start avea intenția de a utiliza sursele dobândite în alte scopuri decât cele inițial promise, astfel creând o situație falsă ca fiind adevărată.

Instanța de apel a stabilit că, inculpatul Vartic Radu, a recurs și la abuzul de încredere. Or, partea vătămată Nina Cojocari fiind convinsă de Vartic Radu care, potrivit anunțului plasat pe pagina (www.999.md), efectua lucrări de reparații, s-au întâlnit pe str. Xxxx xxx în curte lângă anexa casei, inculpatul i-a prezentat

buletinul de identitate și i-a spus că are 5 copii, însuflându-i o încredere față de el, chiar mândrie. Cu inculpatul la data de 29.08.2012 au încheiat un contract, în baza buletinului său de identitate, lăsându-i o recipisa, semnându-se, unde a indicat nr. de telefon al soției, telefonul de la domiciliu, prin urmare între inculpat și partea vătămată s-au stabilit relații de încredere și bună – credință

Instanța de apel a conchis că, inculpatul Vartic Radu, a recurs anume la înșelăciunea activă și abuz de încredere pentru a dobândi bunurile de la părțile vătămate. Inculpatul Vartic Radu, acționând după un plan bine determinat, exploatând rapoartele de încredere, relatările despre faptul că, are 5 copii, că a dat comandă de uși, teracotă și blocul sanitar, urmează să le achite, că efectuează lucrări de construcție, că i-a decedat cumnatul, exercitând o influență psihică asupra conștiinței și voinței părții vătămate, prin intermediul înșelăciunii, a determinat-o partea vătămată Cojocari Nina, să-i transmită benevol sume de bani, eronat considerând, că este în drept de a le primi.

Instanța de apel a respins alegațiile părții apelante care invocă că este inadmisibilă criminalizarea faptelor persoanei, care constituie relații civile, invocând că, în speță ar prevala raporturi juridice civile între partea vătămată și inculpatul Vartic Radu.

Instanța de apel a reținut că, limita între un raport civil, care are la bază un contract de împrumut și un raport penal, care are la bază componența de escrocherie, este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin rea-credință din partea persoanei inculpate, adică prin înșelăciune față de partea vătămată.

Instanța de apel a notat că, potrivit recipisei din 17.05.2013, anexată la materialele cauzei inculpatul Vartic Radu a indicat că, se obligă să restituie părții vătămate Nina Cojocaru suma de 2 100 Euro, pe care a primit-o în luna august 2012 pentru efectuarea lucrărilor de construcție. Tot în această recipisă, inculpatul a indicat că, nu a îndeplinit nici o lucrare de construcție, recipisa fiind scrisă de el personal în prezența martorului Vieru Tudor și în prezența părții vătămate Nina Cojocari, ceea ce confirmă reaua-credință din partea persoanei inculpate, care și-a însușit suma de 2 100 euro, prin înșelăciune față de partea vătămată Nina Cojocari, care l-a angajat pentru efectuarea lucrărilor de construcție (f.d. 38, vol. I).

Inculpatul Vartic Radu, prin recipisa din 27 octombrie 2014, încă odată s-a obligat să-i restituie suma de 2 100 euro, care a luat-o de la partea vătămată pentru procurarea materialelor de construcție și efectuarea lucrărilor de construcție, dar care nici până în ziua de azi nu a fost restituită, or, fiind audiată în ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată Cojocari Nina a declarat că, inculpatul nu i-a restituit nimic din suma care i-a dat-o pentru lucrările de reparație, prin ce se confirmă faptul că, ultimei i-a fost cauzat un prejudiciu material în suma de 2 100 euro (f.d. 41, vol. I).

Instanța de apel a concluzionat că, din circumstanțele speței asupra lipsei raporturilor juridice civile între Vartic Radu și partea vătămată Cojocari Nina, or,

în speță nu se constată rapoarturi de natură juridică civilă, de vreme ce împrejurările stabilite coroborate la acțiunile inculpatului denotă concluzia fermă, că inculpatul Vartic Radu încă la momentul primirii sumei de bani avea drept scop însușirea acestora fără îndeplinirea angajamentului asumat privind efectuarea lucrărilor de construcție.

Instanța de apel a stabilit că, potrivit procesului-verbal de confruntare inculpatul Vartic Radu a menționat că, a primit suma de 2 100 euro de la Nina Cojocari, din care doar aproximativ 200 euro a cheltuit pentru procurarea țevilor și a lucrat 4-5 zile la anexa apartamentului părții vătămate, dar când au lucrat nu i-a văzut nimeni, prin urmare nici aceste declarații nu au nici un suport probator, ceea ce încă o dată confirmă că, Vartic Radu avut intenția de a comite infracțiunea incriminată.

Instanța de apel a notat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, este drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel a stabilit că, potrivit rechizitoriului infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal a fost comisă de Vartic Radu în luna septembrie 2002, astfel la moment 19 mai 2020, fiind expirat termenul de 3 ani de atragere la răspundere penală pentru faptele date.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a considerat necesar de a admite acțiunea civilă și a încasa de la Vartic Radu în beneficiul părții vătămate Nina Cojocari suma de 2 100 Euro cu titlu de prejudiciu material, cât și sume de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, ținând cont de prevederile art. 1398 Cod civil și faptul că în cauza dată sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât inculpatul a comis cu vinovăție o faptă ilicită ce a cauzat un prejudiciu, iar între fapta ilicită și prejudiciu există raport de cauzalitate.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6, 8 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei în instanța de apel.*

5.1 În susținerea recursului avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului a invocat că:

- la caz persistă un raport juridic civil, ceea ce se atestă prin recipisele întocmite de inculpat, în baza la care s-a obligat să execute lucrările de reparație;

- prin declarațiile martorilor (Caraman Victor) s-a confirmat că inculpatul a efectuat lucrările de reparație la casa de locuit a părții vătămate de pe str. Xxxx xxx ap.xxx, mun. Chișinău;

- potrivit pct.8 al Hotărârii Plenului CSJ din 6 iulie 1992, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament (de exemplu, primirea unui bun în credit care trebuie plătit în rate) poate fi încadrată drept escrocherie numai în cazul în care infractorul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat;

- fapta inculpatului nu întrunește componenta infracțiunii prevăzute la

art.190 Cod penal;

- este inadmisibilă criminalizarea faptelor persoanei, care constitui relații civile. Condamnarea inculpatului încalcă prevederile art. 1 al Protocolului 4 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, pe marginea recursului declarat, procurorul S.Crijanovschi și partea vătămată Cojocari Nina au depus referință prin care au solicitat respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, Colegiul reține că, ca eroare de drept potrivit căreia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului ordinar autorul a indicat pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deoarece în opinia autorului recursului *hotărârea atacată nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanțelor, fapta condamnatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

Referitor la argumentul recurentului precum că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, instanța de recurs precizează că avocatul referindu-se la **pct. 6** din norma menționată, nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal raportând temeiul invocat de recurent cu motivarea deciziei instanței de apel consideră că, în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, erori, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, mai mult se constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar, constată că presupusa eroare prevăzută la **pct. 8)** alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind întemeiată afirmația recurentului precum că, fapta inculpatului nu întrunește componenta infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. **4.1.** al prezentei decizii, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța de apel întemeiat și argumentat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței atacate prin care a fost stabilită vinovăția inculpatului Vartic Radu, cu aplicarea unei pedepse echitabile.

În contextul expus, Colegiul penal mai reține faptul că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile lui sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat

pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ansamblu avocatul nu este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Motivele precum că *instanța de fond și instanța de apel eronat au considerat în acțiunile lui Vartic Radu întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, prin ce a creat o eroare gravă de fapt*, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, prin prisma ansamblului de probe pertinente, concludente, veridice, utile, legal administrate de către prima instanță, cercetate și verificate de instanța de apel, instanța de apel și-a motivat concluzia privind menținerii soluției instanței de fond prin care a demonstrată cu certitudine vinovăția inculpatului, Vartic Radu, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, legal administrate de către prima instanță, cercetate și verificate de instanța de apel.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpat li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, pedeapsa fiind stabilită de instanță argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

Trimiterile recurentului la art. 1, Protocolul nr. 4 CEDO, la fel nu pot fi reținute, or în sensul acestei norme, persoana nu poate fi privată de libertate în cazul în care se va demonstra că la momentul asumării anumitor obligațiuni cât și pe parcurs acesta a întreprins măsuri reale pentru a-și onora obligațiunile contractuale, însă aceste prevederi nu pot fi atribuite la cazul lui Vartic Radu.

Instanța de recurs menționează că, în cazul când una din părți, asumându-și angajamente, nu a întreprins măsuri și nu are nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesară intervenția legii penale.

Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civile se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetare în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură

penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar vinovăția inculpatului fiind stabilită indubitabil cu respectarea normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, iar pedeapsa aplicată inculpatului în conformitate cu legea și în limitele acesteia, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, în cauza penală în privința lui *Vartic Radu xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda